

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at Danmark den 5. Juli 1913 har ratificeret den internationale Opiumskonvention af 23. Januar 1912, der findes aftrykt nedenfor som Bilag 1, og den 21. Oktober 1921 har tiltraadt den dertil hørende Slutningsprotokol af 25. Juni 1914, der findes aftrykt nedenfor som Bilag 2, paahviler det Regeringen at træffe Foranstaltning til at søge Konventionens Bestemmelser gennemført for Danmarks Vedkommende. Det bemærkes herved, at der i Konventionen for Danmarks Vedkommende er sket en mindre Modifikation, idet Danmark ligesom de fleste andre Signatarmagter i Overensstemmelse med en af Folkeforbundets Delegeretforsamling paa Mødet i Genf den 15. December 1920 vedtaget Resolution har tiltraadt, at de Pligter, som i Henhold til Opiumskonventionens Bestemmelser paahviler den nederlandske Regering med Hensyn til Indsamling af Oplysninger og Bilæggelse af Tvistigheder, overdrages Folkeforbundet. — Som Bilag 3 findes en Fortegnelse over de Stater, der har ratificeret Opiumskonventionen.

Angaaende den nugældende Ordning af Handel med og Indførsel af de i Opiumskonventionen omhandlede Præparater bemærkes, at det i Henhold til Justitsministeriets Anordning om Apotekervarer af 1. August 1914, der er udfærdiget med Hjemmel i Lov om Apotekervæsenet af 29. April 1913 § 11, er forbeholdt Apotekere at forhandle, udlevere og indføre Opium — saavel raa som præpareret Opium og Opium til medicinsk Brug — Morfin og Kokain i en Mængde, hvis Salgspris ligger under 200 Kr., samt Heroin og Derivater af Morfin m. v. i en Mængde, hvis Salgspris ligger under 40 Kr. Med Hensyn til Varenes Forhandling og Udlevering gælder denne Begrænsning dog ikke, naar Varen af en Grosserer, Købmand eller i Henhold til Næringslovens § 23 af en Fabrikant eller Haandværker eller for Opiums Vedkommende af en Materialist sælges eller udleveres til en Apoteker eller en anden, der i Medfør af Næringslovgivningens almindelige Regler, derunder Næringslovens § 23, er berettiget til at forhandle dem, ligesom disse Næringsdrivende maa indføre Varen ogsaa i Partier under de nævnte Prisgrænser (200 Kr., 40 Kr.), for saa vidt Varen falder under deres Handelsret mod til Toldvæsenet at afgive en Erklæring paa

Tro og Love om, at de kun vil blive solgt til en anden dermed Handelsberettiget eller benyttet i vedkommende Fabrikants eller Haandværkers egen Bedrift. Over de nævnte Prisgrænser er Indførsel frit tilladt.

Ved Sundhedsstyrelsens Cirkulære til Landets Apotekere af 15. Juni 1914 er det endvidere fastsat, at de nævnte Stoffer kun maa udleveres fra Apotekerne mod Receipt.

Opiumskonventionens Bestemmelser kan imidlertid ikke i deres Helhed gennemføres af Administrationen paa Grundlag af de gældende Lovregler, hvorfor man for at fyldestgøre Konventionens Krav paa Grundlag af en fra Sundhedsstyrelsen modtagen Indstilling har udarbejdet nærværende Lovforslag.

Til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

§ 1.

Der produceres ikke raa Opium her i Landet, og der findes heller ikke Fabrikker, hvor raa Opium forarbejdes. Til Opfyldelse af Kravene i Opiumskonventionens Kapitel I og II vil man derfor blot kunne forbyde Fremstilling samt Ind- og Udførsel af og Handel med raa Opium og præpareret Opium, begge Benævnelser tagne i Opiumskonventionens Forstand.

§ 2.

For at kunne gennemføre en effektiv Kontrol med Fremstilling af og Handel med de i Opiumskonventionens Kapitel III omhandlede Stoffer foreslaas det, at Fremstilling og Forarbejdning, Ind- og Udførsel af samt Handel med og Udlevering af de paagældende Stoffer fremtidig kun skal være tilladt Apotekere, anerkendte Laboratorier og Personer eller Firmaer, der af Justitsministeriet har faaet særlig Tilladelse dertil. De nærmere Bestemmelser, som vil være nødvendige til Kontrollens Gennemførelse, foreslaas det at overlade til Administrationen at fastsætte; der vil navnlig blive Spørgsmaal om at paabyde Førelse af Lagerbøger og aarlig Indsendelse til Sundhedsstyrelsen af en Udskrift af disse, ligesom det muligvis bør bestemmes, at Ind- og Udførsel kun kan ske over visse Havne.

§ 3.

Denne Regel er nødvendig paa Grund af Bestemmelsen i Opiumskonventionens Artikel 14 d.